

NOTAT

Dato: 7. februar 2008
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2007/4000-95
Sagsbeh.: MMI

Notat om de indkomne høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om ophold på grundlag af beskæftigelse for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn m.v.)

1. Indledning

Integrationsministeriet hørte ved breve af 10. oktober 2007 en række myndigheder og organisationer over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om ophold på grundlag af beskæftigelse for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn m.v.).

Følgende hørte myndigheder og organisationer har pr. dags dato afgivet bemærkninger til lovforslaget:

Danmarks Rederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Landbrug, Datatilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, HK, Kristelig Fagbevægelse, Landsorganisationen i Danmark og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger.

Følgende hørte myndigheder og organisationer har ikke bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danske Regioner, Flygtningenævnet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Ledernes Hovedorganisation, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Østre Landsret, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter og Skatteministeriet.

Følgende hørte myndigheder og organisationer har pr. dags dato (endnu) ikke afgivet bemærkninger til lovforslaget:

Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre, Håndværksrådet, KL, Københavns Kommune, Mellemfolkeligt Samvirke, Rets-

sikkerhedsfonden, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Sundhedskartellet og UNHCR.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne hørings svar med hensyn til forslagene i det fremsatte lovforslag og Integrationsministeriets bemærkninger hertil. Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører de fremsatte forslag, er således ikke medtaget. Integrationsministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henvise til hørings svarene, som er sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg den 31. januar 2008.

2. Reviderede overgangsregler for statsborgere fra Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn – Overenskomstdækket arbejde

2.1. Kravet om at arbejdsgiveren har indgået en dansk overenskomst

Danmarks Rederiforening beklager, at lovforslaget viderefører forudsætningen fra Østtaftalen og udlændingelovens § 9 a, stk. 5, hvorefter opholds- og arbejdstilladelse for statsborgere fra de omtalte østeuropæiske lande forudsætter, at arbejdet er dækket af en overenskomst med en *dansk* lønmodtagerorganisation, og at der dermed ikke tages højde for den særlige lovgivning, der gælder inden for søfartserhvervet, hvorfor der ikke er sket en lettelse i adgang til at rekruttere udenlandske søfolk fra disse lande på danske skibe. Danmarks Rederiforening anfører i den forbindelse, at især mindre danske rederier som følge af beskæftigelsessituationen i Danmark har et klart behov for at kunne ansætte udenlandske søfarende på deres skibe indregistreret i Dansk Internationalt Skibsregister – også på skibe, der anløber dansk havn mere end 25 gange om året. Det har i flere år været et faktum, at udenlandske skibe har en konkurrencefordel i forhold til danske skibe, når det gælder transport af gods til/fra eller mellem danske havne. De udenlandske skibe har således i denne fart adgang til at ansætte udenlandsk arbejdskraft på deres lokale vilkår, hvilket ikke er tilfældet for danske skibe, der regelmæssig anløber dansk havn, medmindre der foreligger en arbejdstilladelse, som det er meget tidskrævende at opnå. Det betyder, at danske rederier i mange situationer har svært ved at gøre sig gældende på hjemmemarkedet. Det vil i den forbindelse være en håndsækning til især den mindre danske skibsfart, hvis det også i regelmæssig fart på dansk havn bliver muligt umiddelbart at ansætte EU-søfarende på de vilkår, som DIS-loven giver. Der bør derfor i lovforslaget tages højde for den opdeling af forhandlingskompetencen, der er fastlagt i DIS lovens § 10, stk. 2 og 3, hvorefter danske, faglige organisationer alene indgår overenskomster for personer med bopæl i Danmark, mens personer med bopæl uden for Danmark omfattes af overenskomster med de faglige organisationer i deres hjemland. Danmarks Rederiforening bemærker, at de danske organisationer respekterer denne ret til at indgå DIS-overenskomster med udenlandske, faglige organisationer, hvilket bl.a. følger af § 1 i DIS-Hovedaftalen mellem rederiforeningerne og Søfartens Ledere, Maskinmestrenes Forening, Dansk Sø-Restaurations Forening og Metal Søfart, og foreslår på den baggrund, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse om, at kravet om opholds- og arbejdstilladelse ophæves for udenlandsk bosiddende søfolk, der ansættes efter en overenskomst indgået med udenlandske organisationer i henhold til DIS-lovens bestemmelser.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det efter forligskredsens aftale af 29. juni 2007 er en forudsætning for at blive undtaget fra kravet om opholds- og arbejdstilladelse, at der er tale om en dansk overenskomst, hvor aftaleparten på lønmodtagerside skal være en landsdækkende dansk lønmodtagerorganisation.

Efter Østaftalen af 2. december 2003 og de senere revisioner skal arbejdstagere fra de øst-europæiske EU-lande, som skal arbejde i Danmark for en dansk arbejdsgiver, have løn- og arbejdsvilkår svarende til, hvad der er sædvanligt på det danske arbejdsmarked. Det vil således være i modstrid med intentionerne i Østaftalen at fravige kravet om opholds- og arbejdstilladelse med henvisning til overenskomster indgået med udenlandske fagforeninger.

Det bemærkes, at personale på danske skibe i international trafik, der anløber dansk havn højst 25 gange, løbende regnet et år bagud uafhængig af kalenderåret, er fritaget fra kravet om arbejdstilladelse.

2.2. Høring af det regionale beskæftigelsesråd

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) anfører, at forslaget til § 6 stk. 4, om statsforvaltningens mulighed for at indhente udtalelser fra det regionale beskæftigelsesråd er overflødig, da det ikke i henhold til forliget om Østaftalens udfasning er det regionale beskæftigelsesråd, som er høringspart i forhold til det overenskomstdækkede område. DA henviser i den forbindelse også til, at der ikke anvendes en tilsvarende udtalelsesmulighed i forbindelse med Udlændingeservices administration af ordningen om forhåndsgodkendte virksomheder, som er dækket af overenskomst.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at den omhandlede bestemmelse ikke indgår i det fremsatte lovforslag. Lovforslaget er således ændret på dette punkt i forhold til det lovudkast, der blev sendt i høring.

2.3. Ikke-overenskomstdækkede arbejdsgivere

Dansk Landbrug bemærker, at medarbejderne fra de østeuropæiske lande lønnes på overenskomstmæssige eller på sædvanlige ordnede vilkår, og at der derfor ikke bør gennemføres den forskelsbehandling af de overenskomstdækkede og de ikke-overenskomstdækkede virksomheder, som lovforslaget lægger op. Lovforslaget indebærer, at der er virksomheder, som ikke kan undgå kravet om opholds- og arbejdstilladelse og heller ikke kan opnå de forhåndsgodkendelser, som de overenskomstdækkede virksomheder gennem længere tid har haft ret til og nu helt fritages for. Det vil få den konsekvens, at forskellen i sagsbehandlingstid øges yderligere, hvilket vil ramme landbruget, som giver beskæftigelse til mange østmedarbejdere, og som pga. erhvervets betingelser omkring klima, natur og dyr er afhængig af hurtig arbejdstiltræden. Denne forskelsbehandling af virksomhederne på det danske arbejdsmarked er imod intentionerne i Menneskerettighedsdomstolens afgørelse om ulovlige eksklusivaftaler, og anbefaler, at der sker en fuld ligestilling af virksomhederne og med det samme indføres forhåndsgodkendelser for de ikke-overenskomstdækkede virksomheder.

Landsorganisationen i Danmark (LO) anfører, at den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 14, jf. lovudkastets § 1, nr. 5, bør præciseres i overensstemmelse med den reviderede Østtaftales punkt 1.17.

Integrationsministeriet skal bemærke, at det følger af forligskredsens aftale af 29. juni 2009, at ophævelse af kravet om opholds- og arbejdstilladelse på nuværende tidspunkt alene skal omfatte overenskomstdækket arbejde og specialister m.fl. på overenskomstdækkede virksomheder. I den forbindelse fremgår det af aftalen, at arbejdsmarkedets parter har tilkendegivet, at nye skridt i en gradvis udfasning af overgangsordningen bør tage afsæt i det overenskomstdækkede område, hvor løn- og ansættelsesvilkår i forvejen er reguleret.

Forligskredsen besluttede ved sin aftale af 5. april 2006 løbende at overveje en udfasning af overgangsordningen med henblik på, at det danske arbejdsmarked gradvist tilpasser sig en situation uden overgangsordning pr. 1. maj 2009. Kun hvis der mod forventning skulle opstå alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet eller alvorlig risiko herfor, vil aftalepartierne kunne beslutte at forlænge reglerne i yderligere to år, dvs. indtil den 1. maj 2011. Hvis Danmark ikke inden den 1. maj 2009 meddeler EU-kommissionen, at Danmark vil opretholde særlige regler, vil EU-rettens almindelige regler på området finde anvendelse fuldt ud. Bulgarien og Rumænien, der først pr. 1. januar 2007 opnåede EU-medlemskab, er ikke omfattet af ovenstående. For disse to lande gælder, at en overgangsordning kan opretholdes indtil den 1. januar 2012 og herefter yderligere to år, hvis der er alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet eller alvorlig risiko herfor. Hvis forligskredsen beslutter at udfase eller justere overgangsordningen yderligere, vil forligskredsen i den forbindelse skulle tage særskilt stilling til, om ændringerne også skal omfatte statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.

Integrationsministeriet skal også bemærke, at ulovlige eksklusivaftaler vedrører det forhold, at en virksomhed ikke må betinge et ansættelsesforhold af, at arbejdstageren er medlem af en bestemt fagforening. Noget andet er, at der i forhold til overenskomstdækket arbejde og overenskomstdækkede virksomheder kan anvendes en mere smidig sagsbehandlingsprocedure.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis en ikke-overenskomstdækket virksomhed, der allerede har ansat statsborgere fra Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn efter overgangsreglerne, ønsker at ansætte yderligere statsborgere fra disse lande på tilsvarende løn- og ansættelsesvilkår, vil Udlændingesservice som i dag kunne anvende en særlig hurtig procedure uden høring af de regionale beskæftigelsesråd, medmindre Udlændingesservice har kendskab til eller mistanke om, at virksomheden ikke overholder de betingelser, som lå til grund for tidligere udstedte opholdstilladelser.

Integrationsministeriet skal endelig bemærke, at den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 14, er præciseret i det fremsatte lovforslag, således at integrationsministeren efter bestemmelsen kan fastsætte regler om, at statsborgere fra Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Po-

len, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn har ret til ophold og arbejde i tiden, indtil Udlændingesservice har taget stilling til, om udlændingen kan meddeles arbejdstilladelse efter de foreslåede bestemmelser i stk. 5 eller 6, i tilfælde, hvor Udlændingesservice har godkendt, at den herværende arbejdsgiver ansætter statsborgere fra disse lande efter en anmeldelse af ansættelsesforholdet til Udlændingesservice.

Forslaget indebærer, at integrationsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om en anmeldelsesordning for arbejde hos ikke-overenskomstdækkede arbejdsgivere, hvis der skulle opnås enighed derom i forligskredsen, jf. punkt 1.17 i forligskredsens aftale af 29. juni 2007.

2.4. Kravet om at arbejdsgiveren ikke må være omfattet af strejke, lockout eller blokade

Kristelig Fagbevægelse anfører, at det er uacceptabelt, at arbejdstilladelse ikke kan gives, hvis arbejdsgiveren er omfattet af strejke, lockout eller blokade, da der er groteske eksempler på, at 3F blokerer virksomheder, der har overenskomst, som fuldt ud lever op til standarder på det danske arbejdsmarked, med Kristelig Fagbevægelse.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at kravet om, at arbejdstilladelse efter de foreslåede regler i stk. 5 og 6 ikke kan gives, såfremt den herværende arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, medmindre konflikten er kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig, allerede gælder i dag og er begrundet i et ønske om at sikre, at offentlige myndigheder forholder sig neutralt i forbindelse med igangværende arbejdskonflikter.

2.5. Kredsen af omfattede lande

Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) anfører, at der allerede nu bør tænkes fremsynet med hensyn til fremskaffelsen af almindelig arbejdskraft til det danske arbejdsmarked, og at Danmark bør gå foran med at lukke op for arbejdskraften fra EU's nabolande. SALA foreslår derfor, at Ukraine omfattes af lovforslaget.

Integrationsministeriet skal bemærke, at forligskredsens aftale af 29. juni 2007 – og dermed lovforslaget – alene angår de nye EU-lande. Lovforslaget indebærer, at den nationale overgangsordning om adgang for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn til det danske arbejdsmarked, delvist udfases.

2.6. Udstedelse af registreringsbevis

Foreningen af Statsforvaltningsjurister bemærker, at det ikke fremgår af lovudkastet, hvilke konsekvenser det har, hvis en EU-statsborger – som opfylder betingelserne for at få et registreringsbevis – ikke søger om beviset inden fristen på 3 måneder.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at der ikke ved lovforslaget foretages ændringer på dette punkt. Det gælder allerede i dag, at undladelse af at ansøge om registreringsbevis ikke er sanktionsbelagt. Det følger af EU-retten, at de enkelte medlemsstaters mulighed for at fastsætte sanktioner ved misligholdelse af pligten til at lade sig registrere bl.a. er begrænset af kravet om, at sanktionen ikke må indebære forskelsbehandling. Da danske statsborgere ikke er pålagt en pligt til at kunne forevise identitetskort eller lignende, må det derfor antages, at EU-borgeres manglende besiddelse af et registreringsbevis ikke kan sanktioneres.

Foreningen af Statsforvaltningsjurister finder, at udfasningen af overgangsordningen er en passende anledning til at sikre, at EU-opholdsbekendtgørelsen tydeliggøres, og at de problemer, der opleves i praksis begrænses mest muligt, herunder det forhold, at registreringsbeviset ikke er tidsbegrænset og dermed ikke indeholder nogen udløbsdato og heller ikke nogen angivelse af grundlaget for udstedelsen, hvilket betyder, at EU-statsborgeren selv skal rette henvendelse, hvis betingelserne ikke længere er opfyldt, og at andre myndigheder ikke umiddelbart har mulighed for at konstatere, om betingelserne for udstedelsen af registreringsbeviset fortsat er til stede.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det følger af art. 8, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, at der på registreringsbeviset "anføres den registrerede persons navn og adresse samt datoen for registreringen". Det er ministeriets opfattelse, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at anføre andre oplysninger på registreringsbeviset.

2.7. Specialistbegrebet

HK finder, at lovtæst og bemærkninger er inkonsekvente mht. til definitionen af specialister, hvilket kan skyldes, at definitionen tilsyneladende er baseret på en urigtig forudsætning om manglende overenskomstdækning for visse af de grupper, der nævnes, herunder fysioterapeuter, sygeplejersker, journalister, IT-konsulenter, system-programmører og systemkonsulenter, der sædvanligvis er dækket eller kan være dækket af overenskomster på det private arbejdsmarked. HK anfører, at Udlændingetjenesten har erkendt, at man har givet forhåndsgodkendelser til jobfunktioner, som almindeligvis er overenskomstdækket på DA-området. Der har dermed været tale om en fejlagtig praksis, der ikke følger princippet om, at det er jobfunktioner, som sædvanligvis alene reguleres i individuelle ansættelseskontrakter, som hører under specialistkategorien. Det er ikke betryggende, at sager om specialister overføres til statsforvaltningerne, når sagsbehandlingen i Udlændingetjenesten sker på et forkert grundlag. HK anfører også, at der i lovforslaget anvendes et uddannelseskriterium for mellemledere til at afklare, om den pågældende er omfattet af specialistfunktionen eller ej, men at det for overenskomsterne på det private område i høj grad er arbejdets art, der er afgørende for overenskomstdækning og ikke den pågældendes uddannelsesbaggrund.

HK finder derfor, at lovtæst og bemærkninger bør ændres således, at det fremgår, at den specialistgruppe, der er beskrevet i forslagets §§ 6 og 9 rent faktisk er karakteriseret ved, at der sædvanligvis ikke i Danmark er overenskomstmæssig regulering af det arbejdsområde, den pågældende beskæftiges på.

Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke ændrer ved definitionen af specialistbegrebet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, svarer afgrænsningen af specialistbegrebet til den afgrænsning af begrebet, der anvendes i dag. Endvidere redegøres der for den afgrænsning af specialistbegrebet, der er foretaget i bemærkningerne til lovforslag nr. L 157 af 6. februar 2004 om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse som følge af EU-udvidelsen den 1. maj 2004 m.v.), vedtaget som lov nr. 283 af 26. april 2004, og i Integrationsministeriets notat af 19. februar 2004 om de indkomne høringsvar vedrørende lovforslaget.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at Udlændingetjenesten har oplyst, at der efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 a, stk. 5, nr. 2, er blevet meddelt opholds- og arbejdstilladelse til specialister som defineret i bemærkningerne til lovforslag nr. L 157 af 6. februar 2004. Dette gælder også, hvor den pågældendes arbejdsforhold er dækket af en overenskomst og skyldes i disse tilfælde, at opholds- og arbejdstilladelse efter § 9 a, stk. 5, nr. 2, meddeles for højst 3 år (dog aldrig ud over kontraktperiodens varighed), at der efter § 9 a, stk. 5, nr. 1, kun kan meddeles opholds- og arbejdstilladelse for højst 1 år, og at det følger af tiltrædelsestraktaten (tiltrædelsestraktaterne), at statsborgere i de nævnte lande, for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet, ikke må stilles ringere end på tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

Integrationsministeriet skal endelig bemærke, at ordningen om forhåndsgodkendelse omfatter virksomheder, der har indgået en kollektiv overenskomst, og at både udlændinge, der udfører arbejde inden for overenskomstens område, og udlændinge, der udfører arbejde som specialister m.v., kan påbegynde arbejde hos en forhåndsgodkendt virksomhed, jf. de gældende regler i § 9 a, stk. 11 og 12.

3. Styrkelse af indsatsen mod illegalt arbejde

3.1. Udvidelse af Fair Play-samarbejdet

Foreningen af Statsforvaltningsdirektører bemærker, at det ikke nærmere fremgår, hvordan statsforvaltningerne forventes at bidrage til det såkaldte Fair Play-samarbejde, og at statsforvaltningsdirektørerne derfor ikke på det foreliggende grundlag kan udtale sig.

Foreningen af Statsforvaltningsjurister bemærker, at det ikke fremgår af lovudkastet i hvilket omfang, der skal foretages stikprøvekontrol, og hvori statsforvaltningernes bidrag til Fair Play-samarbejdet skal bestå. Foreningen af Statsforvaltningsjurister er enig i, at det er hensigtsmæssigt at sørge for en vis kontrol med området, og at statsforvaltningerne, som udsteder af registreringsbeviserne, inddrages i dette arbejde, men at det bør oplyses, i hvilket omfang statsforvaltningerne forventes at udføre kontrol af egen drift, og hvilke oplysninger det forventes, at statsforvaltningerne videregiver.

Integrationsministeriet skal hertil samlet bemærke, at statsforvaltningernes deltagelse i Fair-Play-samarbejdet først og fremmest har til formål at sikre vidensdeling og erfaringsudveksling, således at statsforvaltningerne rustes til at varetage kontrolopgaverne.

Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at Integrationsministeriet vil tage initiativ til, at omfanget af statsforvaltningernes stikprøvekontrol fastlægges i samarbejde med Integrationsministeriet.

3.2. Forholdet til persondataloven

Datatilsynet har henledt opmærksomheden på persondatalovens § 5, stk. 1, og den forudgående oplysningspligt i visse situationer – særligt i forbindelse med kontrol.

Integrationsministeriet skal henvise til de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 4.2.2. om øget stikprøvekontrol m.v., hvoraf det bl.a. fremgår, at Udlændingesservices indhentelse af oplysninger i registre til brug for stikprøvekontrol vil ske i overensstemmelse med persondatalovens regler herom, herunder persondatalovens § 5, og at det forudsættes, at persondatalovens §§ 28 og 29 om den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede opfyldes. Dvs. at de registrerede udlændinge i de ansøgningskemaer, som de udfylder i forbindelse med deres ansøgning om arbejdstilladelse eller registreringsbevis, oplyses om, at der kan indhentes oplysninger fra registre til brug for kontrol af, om de fortsat opfylder vilkårene for deres arbejdstilladelse eller registreringsbevis.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at det er problematisk, at lovudkastet ikke indeholder en vurdering af flere af lovforslagets konsekvenser, herunder særligt de økonomiske og administrative konsekvenser for private virksomheder.

Foreningen af Statsforvaltningsdirektører bemærker, at lovudkastet endnu ikke indeholder oplysninger om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, at statsforvaltningsdirektørerne er bekendt med, at der vil blive overført et ganske betydeligt antal sager til statsforvaltningerne, og at en effektiv iværksættelse af sagsbehandlingen i statsforvaltningerne ved lovens ikrafttræden forudsætter, at der på forhånd de relevante steder kan indrettes yderligere lokaler samt ansættes og uddannes yderligere personale, samt at der stilles de dertil fornødne bevillinger til rådighed.

Foreningen af Statsforvaltningsjurister bemærker, at det ikke fremgår af lovudkastet, hvilket omfang opgaven forventes at få administrativt og økonomisk, men at der er tale om et stort antal sager i forhold til det antal, som statsforvaltningerne har behandlet hidtil, og et område, hvor sagsantallet har været markant stigende de senere år. Det er vigtigt, at der følger de nødvendige ressourcer med, og at spørgsmålet afklares hurtigt af hensyn til planlægningen.

Integrationsministeriet skal henvise til afsnittene herom i det fremsatte lovforslag – afsnit 5 om de økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner og afsnit 6 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.